

KNACK (05/01/2011) – Ultima Thule – Oosterlengte (****)

Er zal eens... Zo beginnen alle sprookjes die nog niet begonnen zijn. En zo begint ook 'Oosterlengte' (****) van figurentheater Ultima Thule. Een ontroerend-grappige parabel – voor kinderen (10+) en volwassenen - over twee paar kinderen, de ene van hier, de andere van ver ginder, wier lot langzaam naar elkaar toe neigt om te kruisen boven de wolken van een repatriëringcentrum.

Verstekelingen

Arthur en Louis, twee jongens van negen, werken aan een geheim project. Maar dan wordt het leven van Arthur grondig overhoop gehaald. Hij moet verhuizen want papa wordt directeur van een repatriëringcentrum voor illegalen. Arthur laat dat echter niet zomaar gebeuren: hij loopt van huis weg en verstopt zich in de loods waar hij en Louis verder werken aan hun project.

Aan de andere kant van de wereld. Ook twee kinderen. Ongeveer even oud. Zonder vader en moeder. Maar met veel dromen. Naomi droomt ervan om danseres te worden. Haar broertje Ajani wil een 'gangsta-rapper' zijn. Maar dromend van bling bling is de realiteit wel even anders. De aarde is droog, het voedsel schaars en hun grootouders zijn ten einde raad. Op een dag komt een jeep de twee jonge kinderen halen. "Opa is goed, maar Europa is beter," weet Ajani van zijn grootvader. En ze ondernemen de helse tocht naar het Noorden, met op zak niet meer dan de grote hoop op een beter leven.

'Oosterlengte' bevat de typische thema's van het jeugdtheater: vriendschap, verliefdheid, de (soms moeilijke) relatie met ouders, de ingrijpende veranderingen van een verhuis,

maar tegelijk stelt het stuk ook een brandend actuele maatschappelijke kwestie aan de kaak: de vluchtelingenproblematiek, gezien door de naïeve ogen van een kind waar samenleven nog losstaat van de grote-mensenspeeltuin vol cultuurbarrières en taalkwesties.

Paard van stal

Het verhaal vloeit niet toevallig uit de pen van Wim De Wulf, Vlaming maar wonend in Wallonië. Enkele jaren geleden bracht hij de gesmaakte tweetalige cd 'Grensgeval/Cas limite' uit en ook met zijn Gentse figurentheatergezelschap Ultima Thule wordt in de toekomst de band met Wallonië aangehaald.

De Wulf is - om het met cliché (maar daarom niet minder waar) te zeggen - een creatieve duizendpoot: artistiek leider, regisseur en tekstschrijver bij Ultima Thule, muzikant, en ook nog eens regisseur van cabaretduo Kommil Foo. In die veelheid zou je bijna vergeten dat De Wulf zijn toneelcarrière als acteur begon, onder meer in NTGent en bij De Mannen van de Dam. Opgebracht met het seventiestheater zindert het engagement ook onder de parabel 'Oosterlengte' zonder evenwel belerend of moraliserend te zijn.

'Oosterlengte' is dan ook een blij weerzien met de acteur Wim De Wulf (die zich voor deze voorstelling liet coachen door zijn Ultima Thule-acteurs Sven Ronsijn en Els Trio). Met volle overgave, als een paard dat te lang op stal heeft gestaan en zijn jeugd hervindt, bespeelt De Wulf in deze solo alle poppen/personages. De nerd Louis, de ondernemende Arthur, de stoere kleine Ajani en de verlegen Naomi, of de ziekelijke ma en barse pa: De Wulf zuigt je met zijn poppenspel van meet af aan in het verhaal.

Eenvoud siert

Zoals steeds bij Ultima Thule gebeurt dat in een eenvoudig decor. Enkele stalen schommels en een blauwe plastic grondzeil. Meer is er niet nodig. Een kabel wordt boom of lantarenpaal, het blauw een zee of een graf. Er zal eens... Niet elk sprookje eindigt met 'lang en gelukkig'. Ook al priemt tijdens het prachtige eindbeeld de zon van tussen de wolken.

Het is een zeldzaam goed: zij die weten dat kinderlijke talent te bewaren om met fantasie een wereld tot leven te wekken. Maar Ultima Thule slaagt wederom met glans.

Liv Laveyne